

בש"פ 5828/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5828/17

לפני: המבקש:
כבוד השופטת ד' ברק-ארז פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 18.7.2017 בעמ"ת 41170-07-17 שניתנה על-ידי כבוד השופטת הבכירה ח' סלוטקי

בשם המבקש: עו"ד רן אבינועם

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 18.6.2017 (עמ"ת 41170-07-17, השופטת הבכירה ח' סלוטקי).

2. מהבקשה ומההחלטות שצורפו לה עולה כי המבקש, שהוא קטין, שהה במעצר בית במסגרת הליך פלילי בו הואשם במספר עבירות אלימות, ובהן תקיפה (לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), איומים (לפי סעיף 192 לחוק העונשין) והחזקת סכין שלא כדין (לפי סעיף 186 לחוק העונשין). ביום 17.7.2017 הגישה המשיבה לבית המשפט לנוער בקשה לעיון חוזר בהחלטה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר, ובה עתרה לכך שיורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. המשיבה טענה בבקשה לעיון חוזר כי המבקש יצא מביתו ב-34

עמוד 1

הזדמנויות באופן שחרג מהתנאים שנקבעו למעצר הבית. בד בבד הוגש נגד המבקש כתב אישום לבית המשפט לנוער בגין הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (34 עבירות).

3. ביום 17.7.2017 דן בית המשפט לנוער בבקשה לעיון חוזר, והורה כי שירות המבחן לנוער יערוך תסקיר בעניינו של המבקש, וכי דיון נוסף בעניינו יתקיים ביום 20.7.2017, לאחר הגשת התסקיר. בית המשפט לנוער הוסיף כי לכאורה יש בסיס חזק לטענה כי המבקש הפר את התנאים המגבילים בעניינו לנוכח היקף ההפרות הנטען ובשים לב לכך שהמבקש שתק כשהתבקש לתת הסבר לכך. במעמד זה קבע בית המשפט לנוער כי המבקש יישאר במעצר ארעי (מ"ת 58492-02-17, השופטת ש' חביב).

4. ביום 18.7.2017 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ערר על החלטתו של בית המשפט לנוער, ובמסגרתו התבקש בית המשפט המחוזי להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. בית המשפט המחוזי התבקש לקיים דיון בהול בערר, ככל הניתן ביום הגשתו. בית המשפט המחוזי נתן בעניין זה החלטה בפתקית כדלקמן: "מטעמי בית המשפט, לא ניתן לקבוע דיון בערר לפני המועד שנקבע בבית משפט השלום. בנסיבות אלה, יודיע ב"כ העורר אם הוא עומד על הערר".

5. הבקשה שבפני נסבה על החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען כי אין בסיס ראייתי להפרות המיוחסות לו, למעט איכוני טלפון סלולרי - אשר אין בהם לטענתו כדי להוכיח שיצא מביתו. כמו כן, נטען כי החלטתו של בית המשפט המחוזי אינה מנומקת ופוגעת בזכותו של המבקש כי עניינו ייבחן על-ידי ערכאת ערעור. המבקש סבור כי עניינו מעלה שאלה משפטית רחבה בכל הנוגע למצבים שבהם סד הזמנים הדוחק אינו מאפשר לערכאת הערעור לדון בערר המובא בפניה במסגרת הזמן המבוקשת.

6. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, על בקשת רשות לערור בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, והיא תתקבל רק אם מתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות (ראו למשל: בש"פ 2763/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.4.2016)). הבקשה שבפני אינה מעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית; למעשה, הבקשה נטועה בנסיבות הקונקרטיות של המקרה, שבהן לא אפשר סד הזמנים הדוחק לקיים דיון מידי בערר כפי שהתבקש - וחזקה על בית המשפט המחוזי שעשה את שביכולתו כדי לקבוע דיון בהקדם האפשרי (ראו והשוו: בש"פ 6526/15 יוסף נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (1.10.2015) (להלן: עניין יוסף); בש"פ 2867/16 כהן נ' מדינת ישראל (8.4.2016)). אף לא התרשמתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את קבלת הבקשה בסד הזמנים שנוצר, בהתחשב בעובדה שמחר (20.7.2017) צפוי להתקיים דיון בבית המשפט לנוער, שאליו אמור להיות מוגש תסקיר בעניינו של המבקש (ראו והשוו: בש"פ 1317/13 פלוני נ' מדינת ישראל (17.2.2013); עניין יוסף, בפסקה 6; בש"פ 3457/16 נורי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (24.4.2016)). מיותר לציין שאין בדברים כדי להפחית כהוא זה מהחשיבות הנודעת לקיומו של ערר על החלטת מעצר מוקדם ככל שניתן.

7. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ז (19.7.2017).

שׁוֹפֵט
